

statning efter § 83 er opfyldt. De kan dog ikke bruges i forhold til personer, som i god tro har erhvervet eksemplarer til privat brug, jf. § 84, stk. 4.

2.1.3. Særligt om varemærkeretten

Ifølge varemærkelovens § 4 har varemærkeindehaveren eneret til at bruge sit varemærke erhvervsmæssigt, herunder ved mærkning af varer og efterfølgende markedsføring heraf samt ved import eller eksport af varer under det pågældende mærke. Krænkelser af varemærker kan forekomme ved alle typer af produkter, f.eks. tekstiler, parfumer, ure, lægemidler, legetøj og reservedele til biler. Beviset for varemærkeretlige krænkelser kan som regel sikres, når produkterne er bragt i handelen.

Varemærkelovens sanktioner svarer stort set til ophavsretslovens. I tilfælde af krænkelser kan der således både blive tale om straf, jf. varemærkelovens § 42, erstatning, jf. § 43, og foranstaltninger til forebyggelse af misbrug, jf. § 44.

I henhold til § 42, stk. 1, 1. pkt., straffes forsætlige varemærkeretskrænkelser med bøde. Under særlig skærpene omstændigheder, herunder navnlig hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbar retsstridig vinding, kan straffen stige til hæfte eller fængsel i indtil 1 år, jf. § 42, stk. 1, 2. pkt. Også på det varemærkeretlige område er der således en forhøjet strafferamme til imødegåelse af grove professionelle krænkelser.

De overtrædelser, der omfattes af varemærkelovens § 42, stk. 1, 1. pkt., påtales af den forurettede, mens øvrige overtrædelser – de grove – påtales af det offentlige, når den forurettede begærer det, jf. § 42, stk. 2. Der kan foretages ransagning i overensstemmelse med retsplejelovens regler i de nævnte grove sager, jf. varemærkelovens § 42, stk. 2, sidste pkt., se nærmere herom nedenfor i bemærkningerne under pkt. 3.1.

Som ved ophavsretslovens erstatningsregler skal den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en andens varemærkeret, udrede rimeligt vederlag for udnyttelsen samt erstatning for den yderligere skade, som krænkelsen måtte have medført, jf. varemærkelovens § 43, stk. 1. Selv om overtrædelsen er begået i god tro, kan der efter § 43, stk. 2, i visse tilfælde tilkendes den forurettede vederlag og erstatning.

Endelig kan retten i sager om krænkelse af en varemærkeret i henhold til varemærkelovens § 44 bestemme, at der skal træffes foranstaltninger til forebyggelse af misbrug af varemærket. I så henseende kan det blandt andet bestemmes, at de ulovligt anbragte varemærker skal fjernes, eller om fornødent at de ulovligt mærkede varer skal tilintetgøres eller udleveres til den

forurettede. Bestemmelsen kan dog ikke bruges i forhold til personer, som i god tro har erhvervet de pågældende varer.

2.1.4. Særligt om patentretten

Det fremgår af patentlovens § 1, at patentbeskyttelsens indhold er en eneret til erhvervsmæssig udnyttelse af en opfindelse. Eneretten indebærer, at andre end patenthaveren ikke uden dennes samtykke må udnytte opfindelsen, f.eks. ved anvendelse, fremstilling, import og markedsføring, jf. herved patentlovens § 3. Både produkter og fremgangsmåder kan være beskyttelsesværdige opfindelser.

Krænkelser af patentbeskyttede produkter kan som regel bevises, hvis der er adgang til de ulovlige produkter, hvad enten de fremstilles og markedsføres her i landet, eller de er importeret hertil med markedsføring for øje.

Ved anvendelse i produktionsprocessen af patentbeskyttede apparater mv. eller fremgangsmåder er krænkelser derimod ikke så åbenlyse. Hvis der er mistanke om, at et fremgangsmådepatent krænkes, er det i bevismæssig henseende som udgangspunkt ikke tilstrækkeligt blot at have adgang til de produkter, der formodes at være fremstillet ved den patenterede fremgangsmåde. Det vil i mange situationer også være nødvendigt at have indblik i de produktionsmetoder og -processer, som den formodede krænker har anvendt. Til imødegåelse af disse bevismæssige problemer indførtes ved lov nr. 1057 af 23. december 1992 som § 64 a i patentloven en bestemmelse, hvorefter der er omvendt bevisbyrde i visse sager om formodede overtrædelser af fremgangsmådepatenter. I disse tilfælde skal den formodede krænker bevise, at hans produkt ikke er fremstillet ved den patenterede fremgangsmåde. I forbindelse med bevisførelsen i sådanne sager skal sagsøgte berettigede interesse i at beskytte sine fabrikations- og forretningshemmeligheder tilgodeses, jf. § 64 a, stk. 2.

Også ved patentkrænkelser kan der blive tale om både straf, jf. patentlovens § 57, stk. 1, erstatning, jf. § 58, og foranstaltninger til forebyggelse af misbrug, jf. § 59, stk. 1. Reglerne om straf, påtale, ransagning og erstatning svarer til varemærkelovens regler herom. De foranstaltninger, der i tilfælde af patentindgreb kan træffes til forebyggelse af misbrug, er derimod særligt tilpasset patentrettens natur.

I henhold til patentlovens § 59, stk. 1, 1. pkt., kan retten således bestemme, at produkter, der uretmæssigt er fremstillet i henhold til en patenteret fremgangsmåde, samt produktionsudstyr, hvis anvendelse vil indebære et patentindgreb, skal ændres, tilintetgø-